

God. XXI.

U Samoboru, 1. rujna 1924.

Br. 17.

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 80 K. — Plativo i teživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
OLAVNI TRO br. 3
(tiskara B. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglašavanje više puta vraćaju, daje se snatan popis. Izuzetak se ne vraćaju.

Hrvatski Sokolovi, zdravo!

Dok je jučer drago sunašće u mučnoj borbi od zor ce rane rastjeravalo mrske oblake, nad njegovim su uspjehom strepile misli sviju, a osobito mladji Samoboraca, simpatizirale su pako s njima i duše mnoštva zagrebačke Sokolske braće i sestara, koji pohriše, da nas i sebe razvesele i Sokolskim radom okrijepe. I sunce je konačno pobijedilo, oblačine se rastupiše. A mi smo posjetnike očekivali i dočekali raskriženih ruku, razdragana i plamtećega srca, priredjujući javnu vježbu „Hrv. Sokola“ u Samoboru skromno ali srdačno, uz pripomoć građanstva čvrstoga hrvatskoga osjećaja i pravoga Sokolskoga duha. Taj duh zahtijeva odrješitost značaja, neutaživu čežnju za vanjskom i nutarnjom slobodom, za svestranim tjelesnim i duševnim naprednim razvojem, u opće za najvišim idealima čovječanstva. —

Pred više nego li 13 stoljeća sidjosmo iz sjevernih krajeva u ove pre-

krasne južnije i toplije, pak od onda neprestano vodimo uspješnu borbu protiv neprijatelja i izroda, radi čega nam borba nije ni danas teška, već sladva i mila, za plemenite ciljeve.

Odlični i uzorni junaci, opjevani narodni Sokolovi, vodje i pryaci, stvaraju u rajskom naselju golemu i divnu hrvatsku četu. Našlo im se, da Bog da, u crvenim košuljama dosta dostojnih nasljednika, u sadašnjosti i u budućnosti: tijelom silnih, duhom bodrih, voljom odvažnih, radom neumornih i ustrajnih.

Preporadjajte se i uzvisujte, Sokolska braćo, a budite sretni i hvalite Bogu, što ste doživjeli klasično doba, u kojem je nastupio i preporod najširih narodnih slojeva, što se je i jučer manifestovalo pohodom sokolske javne vježbe po vrlo brojnim i uglednim predstavnicima seljaštva. Mitavce valja trijebiti, korov plijeviti, i s narodom se sljubiti, pak eto do skora sunca i pred naša hrvatska vrata. Velika je Vaša zadaća hrvatski sokolovi, a samo radom te opet radom ispunit ćete sveto držanstvo.

PotANJI izvještaj o javnoj vježbi kojoj je prisustvovalo ogromno mnoštvo Hrvatskih Sokolova i ostalog građanstva iz Zagreba, da time dokaže svoje velike simpatije naprama samoborskom „Hrv. Sokolu“, te domaće naše građanstvo i seljaštvo, donijet ćemo u idućem broju.

Pedesetgodišnjica „Jeka“.

(Svršetak)

Pučka svečanost

Već prije 4 sata popodne počela se meću silna masa svijeta u Anadol na pučku svečanost. Popodnevni vlak doveo je opet iz Zagreba koju tisuću gostiju. Među njima došla je zagrebačka hrvatska omladina pod hrvatskim barjakom.

Pred „Jekšćom“ poredaše se sva pjevačka društva te pod vodstvom glazbe krenuše u Anadol, koji je bio lijepo dekoriran, pa je pružao krasan izgled. Naše gospodje odbornice „Jeka“ priredile obilan bufet, koji je mnogo privlačio.

I najprije je koncertirala glazba a onda su počeli pjevati društva. U silnoj navali svijeta (zagrebačke novine bilježe, da je taj dan bio u Samoboru oko 10000 ljudi) nije se moglo izvesti naumljeni program. Poje-

Crkva sv. Anastazije u Samoboru.

(Svršetak)

Tadašnji samoborski župnik Franjo Forko doznaje za nje, da je u Gazu radi izvećenja ožju i da je iako slavio god 1890. pedesetgodišnjicu mrtvstva te tom prilikom poslao 100 for za bolnicu u Samoboru, gdje je g. 1817. odjen a god. 1840. crvu misu rekao. Odmah je išao lič za istom i najorio dra. Ramolera da nešto učini za župnu crkvu. God. 1893. obelje, a 1894. postavi dva nova pokrajna oltara u prve dvije crkvačne bajele; oltar sv. Josipa i oltar naređen a prv. olt. sakramentu Oltari su izgrađeni u Gazu, Sukarije i cijelo izračbe rukovodio je profesor i slikar u Gazu Ljudevit vitez Kora Goldenshtetnbi. Zatim je doo izraditi glavni žrtvenik, koji je istina jedno vanredno umjetničko djelo, te ostale pokrajne oltare Jedan je ista, što nitko nije mogao sikonati dostojnog dobrotvorca, da dođe kamena oltara, a ne drvena. Bio je protivnik kamena, jer je „kamen hladan i crva ostavlja hladan“. Ovaše drveni oltari otu trojci, što se već oduo u bio 33 godina jako opala. Radnje oko oltara izvođile su se od 1894. do 1898. Dr. Ramolera potrošio je na to sve oko 15000 for.

U isto vrijeme obnovljen je i sav namještaj u crkvi. Nova propovjedaonica, obnovljena kupa, leprovidjaonica, broionica, ograda

izvedu i druge i svečata kasvini noia sve je to izvedeno što darom župljana, što darom dra. Ramolera

Trebalo je još crkvu slikati. Doada je bila samo krečena. Na trošak crkve od 1650 for. iz to je tu zadaću dosta lijepo slikar Marko Antonini iz Zagreba u godini 1897.

Kad su još neki popravci izvedeni i sva crkva ovako uređena kakova je danas, blagoslovio je i za porahu svečano otvorio domaći župnik F. Forko na dan proslave svetih apostola sv. Ćirila i Metoda 11. VII. 1897. uz veliko učesovanje naroda. Narod je od ganuše plakao gledajući ovako lijepu ožju crkvu. U jesen pak 26. rujna 1897. posvetio je zagrebački nadbiskup dr. J. J. Poštolović glavni žrtvenik, izdavi u mezu moći sv. mečena Anata, Donata i Klementa. Razumije se, da je ta slava bila očajna, sav Samobor je bio na okupu. Nadbiskupu su iznosili pečeni očajnim dočekom, razvjetom, bučanjem i vremenom, tako to riječno iu oltar Samoboraca zna. „Jeka“ je pjevala kod uvoda i kod svečane sv. mise.

Sva je bilo tako obnovljeno, samo su orgulje ostale stare. Kupitlo se, kupitlo, ali se najrad vidjelo, da se dođe na da. Zastigom i zauzimanjem Josipa Vanjeta, učitelja samoborske glazbe, nabavili su nove orgulje god. 1900. izradio ih je i postavio Jan Tuček iz Katske hore u Češkoj. Stajale su 3500 for. što se je obratilo milodarima.

Ovo crkve b o je grobje, na komu a općenito pokopalo sve do g. 1806. Od te godine pa do g. 1867. bio je tu pokopan još koji taj ugledni Samoborac, a od g. 1867. više nitko. God. 1806. kupio je župnik Mihaj Šurej zemljište zvano „Hajdišće“ za novo grobje, pa se i danas tu pokopa. Oj starog grobja vide se još i danas pojedini povaljeni nadgrobni s. omenici „cimetoru“ („coemeterium“). Među ostalim ističe se novi spomenik V arovoj Ljubici Cini. y. S. omenik su podigla „Brača hrv. Zmaja“ g. 1910. prigodom stogodišnjice Vrasova rođenja, a izradio ga je F. Ivanjšćak iz Samobora.

Danas stoji ponos to na malo uzvišenom i meku podno lijepih samoborskih gora krasna romanska građevina. Još prije desetak godina govorila im je jakim glasom svojih zvonova, zvala ih je k sebi. A sada još jed ni staro-ujedito, ma mali cinktiš uz pomoć malo jačeg druga, posudjenog od kćerke crkve sv. Mihajla, vrši težku službu svojih u ratu neravnih drugova. Četiri su zvona bila. Ljevana su bila kod Antuna Samarce u Ljubljani g. 1852. Težka su bila 331450 kg. a stajala su 6000 for. Za rata sva su četiri uzeta. Prikala je cijela župa za njima plaše i danas. I mali cinktiš plaše svakog dana i tako da pita Samoborce: Samoborci, kad ćete mi dati nove drugova nova pomagade?

dina su društva pjevala kod svojih stolova i zabavljala publiku. Svi su otpjevali zajednički: „Hrvatskoj“ od V. Novaka pod ravnanjem g. Nikole pl. Fallera „Jeka“ je otpjevala nekoliko rodoljubnih pjesama i bila je predmet hvatnih ovacija. Karlovačka „Zora“ nemorno je pjevala i mnogo privlačila publiku a isto i seljačka društva „Sljeme“ i „Podgorac“.

Lijepim našim Anindolom ječila je taj dan hrvatska pjesma. Budila je i tijela hrvatska srca i navjestila im bolje i sretnije dane. Pod večer udarila je mladež u pleša i seljaci i građani uhvatiše se u kolo i razvila se baš prava neposljednja pučka svečanost.

Oko 10 sati krenuše pjevači iz Anindola a za njima i razdragana publika. Uz burno klicanje te svirku i pjesmu podjohu na ko'odvor i ostaviše nas.

Veseli smo bili mi „Jekani“ i Samoborci, što nam je naša slava tako veličanstveno prošla. Veseli su bili i naši dragi gosti, jer i oni su velik udio tom uspjehu doprinesli. Lijepo je napisao „Hrvat“: „Kad je posljednji vlak našeg dobroćudnog Samoborca prešao sa gostima i uzvanicima put srebropijene Save i glavnog nam grada Zagreba, imali su svi spomenu na jedan veliki dan hrvatske pjesme i rodoljuba i nosili u srcima svojim sveći zavjet u riječima i zvučima pjesme: „Još Hrvatska ni' propala dok mi živimo“.

„Jutarnji List“ napisao je među drugim ovakve rečenice: „Samobor se može ponositi, da je ova manifestacija hrvatskog društva i hrvatske pjesme proslavljena tako impozantno“.

Obadva zagrebačka dnevnika: „Jutarnji List“ i „Hrvat“ poslali su svoje naročite izvjestitelje i donesli su lijepe opise proslave

Čestitke i pozdravi „Jeki“.

„Jeki“ su čestitali što brzojavo, što pismeno sljedeća hrv. pjev. društva: „Zvonimir“ (Split); „Križ“ i „Lipa“ (Osijek); „Preradović“ (Djakovo); „Rodoljub“ (Virovitica); „Selac“ (Bakar); „Domoljub“ (Koprivnica). Lijepo je čestitao muzičar Fran Vilhar. Osobito su zanimive čestitke slavnog hrvatskog romansiera Šandura Gajarskog i historičara Vjekoslava Klaića.

Gajarski žali, što radi bolera u obitelji ne može doći. Sjećati ćete se, veli. liraca i njihovih zanosnih budnica. „Ako ikada to nam u sadašnjim žalosnim vremenima treba ponoviti utješni poklik žarkih hrvatskih budnica“ Obiteljni naš historičar i rodoljub Vjekoslav Klaić, časni član „Jeka“ ovako piše: „Međi je bila vezala osobita čast, što sam se smio ponositi časnim častivom „Jeki“, kojoj je bila zadaća ne samo umjetnička nego i narodna, da prema svome gestu: „Za dom i roda čast — pjevat nam je slava“ — prodiči nada sve ljubijemu hrvatsku domovinu. Nepokolebivo rodoljubije naših dječih Samoboraca daje mi jamstvo, da će naša mezinica „Jeka“ i u budućnosti biti živa budnica hrvatske svijesti, koja nam i danas treba.“

Gosp. Vukadin Petrović ministar u miru piše iz Beograda: „Molim „Jeku“, da me uvrate u broj onih prijatelja koji visoko cene njen nacionalni, kulturni i umjetnički značaj u bratskom nam narodu hrvatskom.“

Jedan od onih osnivača „Jeka“ Sijerčan Sedan iz Jaske piše: „Japi Hot i ja što radi slobodi ne može doći, želi „Jeki“ svaki napredak. I drugi svi osnivači „Jeka“ g. Hako Sauerer čestitao je „Jeki“ na jubileju.

G. Turhović želi čestitku za društvo „Tomislav“ iz Zupanje.

Govorljivo je da je i naš samoborac u Americi g. Jiraj Matijašević poslao brzojav

ovog sadržaja: „čestitam slavu plemenite hrvatske pjesme“ (Brzojav je predan u Woodlawn Pa. 18 VII. a prispio je u Samobor 20. VII.)

Oj domaćih društava čestitali su plemenito: „Podružnica hrv. križ. radničkog saveza“ (Križanski socijal); „Hrvatska čitaonica“; Hrv. planinarsko društvo „Japetić“ zatim „Hrvatski Sokol“ i „Pučka knjižnica i čitaonica“; Potonja dva društva javljaju, da neće kod proslave sudjelovati.

„Jeka“ može biti ponosna na veličanstveni ispad njenog jubileja. Neka joj to bude poticaj za daljnji rad u drugom potstoljeću.

Misija je hrvatskih pjevačkih društava bile uvijek lijepa i velika. Gajiti hrvatsku pjesmu, držati hudnu hrvatsku svijest, želiti smisao i osjećaj za muziku, to je sve zadaća nacionalna i kulturna.

Danas se očaja plemenita uvekmića kako sva pjevačka društva po domovini rade uspješno oko tog cilja i naša „Jeka“ je u tom kolu na časnom mjestu po sudu mjerođavnih faktora.

„Jeka“ ima danas zbor, kakovog nikad nije imala. Ima 22 pjevačice i 34 pjevača. Ima marnog zborovodju. Ima svojih prijatelja i dobrotvora, pa neka radi oko svog uzvišenog cilja. Ona je postavljena da vodi i hrv. pjevačku šupu „L'vadić“, pod koju spadaju pjevačka društva zagrebačke okolice a sjedište joj je u Samoboru. To je odlikovanje za „Jeku“ i za Samobor.

Velike se nade postavljaju na „Jeku“. Ona će ih za cijelo ispuniti. —

Slavlje hrv. vatrogastva u Varaždinu.

Na veliku Gospoju, višla se u gradu Varaždinu velika vatrogasna slava. Tamošnje dobrov. vatrogasno društvo slavilo je šezdesetogodišnjicu svoga opatanka, jedan riječak jubilej, kod kojega se našao neobično velik broj naših vatrogasaca, da uveličaju svojom nazočnošću ovu proslavu. Varaždinsko vatrogasno društvo zakanilo se već prije desetak godina, da proslavi svoj pedesetogodišnji opstanak, no došao je rat, pa ga je to spriječilo u naumu. Zato je sada proslava ove šezdesetogodišnjice bila velebnija. A nije to bio jubilej samo varaždinskoga društva, već za ravno jubilej čitavoga hrvatskog vatrogastva.

Prvo vatrogasno društvo, što je osnovano u Hrvatskoj, bilo je naime vatrogasno društvo varaždinsko, i ono je dalo prvo svijetli primjer ljubavi i poštivanja za dobro svojih sugrađana u slučaju požarne nesreće. Iza njega počela su i druga mjesta da se povode za gradom Varaždinom; da prikupljuju pod svoju zlatnu ljude volje slušati požarničkoj misli i da pribavljaju potrebna gasila i pomagala. Duh je na pr. u Varaždinu osnovano vatrogasno društvo godine 1864. osnovano je ono u Šaku 1869. a grad Zagreb dobio je čovrov. vatrogasno društvo god 1870. Taj su primjer osnivanja dobrov. požarničkih zborova kasnije slijedili i drugi gradovi i sela, pa danas, ako i nije našo vatrogasno još onako brojno, kako bismo željeli, ipak ono je vrlo lijepo razvijeno napredno i svuda zdušno. Biljno shvaća svoju veliku zadaću u odbrani i čuvanju narodnoga imetka. Otkad se može požarničke čete, manje su i godišnje sume požarničke čete, jer vatrogasno društvo priskoču u pravi čas u pomoć i spre-

čavaju veće požarne nesreće. — S gradom Varaždinom, zapravo s tamošnjim vatrogasnim društvom počinje se povijest hrvatskoga vatrogastva, čije su stranice ispisane ljubavlju i požrtvovnošću svih onih naših sinova, koji su se posvetili dobrov. vatrogasnoj službi i koji ovoj humanoj misli još i danas predaraju službu.

Samoborsko vatrogasno društvo bilo je kod ove slave zastupano s odjelom od 20 članova na čelu s vodjom Ujetićem, blagajnikom Kompareom i priš vodjom Norčićem. Oni su bili svuda najprijetnije primljeni. Ispred grada: s vještice bili su poradržavali govori. Vlastelin i um. ovižički major g. Mate Rupčić iz Vrnice osvrće se na taj razvitak vatrogastva, a među ostalim reče: „Naše hrv. vatrogasno razvilo je i na polju književnosti jednu jaču djelatnost. I hrv. vatrogasno ima svoga pjesnika. God 1922. dočekalo je vatrogasno naše jedno prekrasno književno izdanje, jedan dokument naše vatrogasne kulture i svjedočanstvo vatrogasnog pjesničkog poleta i intenzivnog rada. D čekalo je naime sabrane vatrogasne pjesme g. Bogumila Tonija, koji je vatrogasac i pjesnik u onom divnom kraju Samobora koji je izmamio već toliko pjesama mnogome Hrvatima, a napose našem Toniju, ovome revnom rasadniku prosvjete, koji je već kao mladi učitelj stupio u redove hrv. vatrogasaca“ (Izvadak iz „Hrvatskoga Jedinstva“, varaždinskoga tjednika 23. VIII.) — „Naše Pravice“ donose na po stupca čestitku samoborskoga vatrog. društva prigodom ovog jubileja i to jedinu u cijelosti.

Kod ove svečanosti koju je rukovodio tamošnji zaslužni vatr. zapovjednik g. Lazar, bilo je zastupano 87 vatrog. društava sa 38 barjaka i 8 glazha. U odori su bila 1.754 vatrogasaca. Od vatrogasaca koji su prije 60 godina stupili u l. hrv. vatrog. zbor varaždinski, još su na životu samo trojica; među njima zaslužni starina Marko Kolarić.

Svećenički sastanak u Samoboru.

Dekanatski ured u Samoboru moli nas da uvratimo ovaj izvještaj:

Svećenstvo crkvenog kotara obilnog sabrano na svojem redovitom sastanku u Samoboru dne 27. kolovoza 1924. između ostalog raspravljalo je i o zaključcima onog dijela učiteljsva, koje je udr. ženo u Jugoslavenskom učiteljskom udruženju „Jedinstvo“, a koje je i u Samoboru dne 3. svibnja o g. održalo svoje skupštine i stvorilo zaključak: „da nauk vjere u pučkim školama postavlja učitelji a ne kao dotad svećenici“.

Svećenstvo ovog kotara duboko je govredjeno radi tog zaključka, jer je u tom su djelovalo učiteljsvo samoborsko a i dio učiteljsva naše okolice, pa je stvorilo sljedeću rezoluciju:

1. Prosvjeduje se najjavnije protiv takovog poklucija, jer se time vrijeđa jedno od najbitnijih prava Crkve.

2. Prosvjeduje se protiv takovih reformi škole i zato, jer se protivu volji hrvatskog katoličkog naroda, koji još i danas hoće i traži, da mu se djeca u školi poučavaju u vjeri i koji vide očitu opasnost po vjeru, kad bi je u školi učio netko drugi a ne onaj, koji je za to p. svan i. j. svećenik.

3. Prosvjeduje se protiv toga zaključka i sa to, jer učitelji nijesu ni kompetentni da oni sami odlučuju o tom a da se ne plađu

oditelji d'ecoe. I zato ćemo obavijestiti o tom razdruženju u crkvi, da znadu kakav se napadač sprema — na žalost sa strane uzgojitelja djece — protiv najsvetijeg roditeljskog prava na djecu.

4. Izjavljujemo, da ćemo se uvijek opirati takovim reformama te uvijek ustajati protiv svakog — bi'o pojedinaca bilo udruženja — koji bi takova što tražio.

Domaće vijesti.

Za naša zvana Gđa Mira Kosina i gđica Zvena Pavlović sabrale su za naša zvana 700 D.nara a gđica Verica Norčić sabrala je 100 D.nara. Iznena darovateljica bit će naknadno objelodanjena. Odbor se zahvaljuje darovateljima a i sabiračima.

Željeznički penzionerci i penzionirke koji stanuju u Samoboru pozivaju se ovim putem neka se u vlastitom interesu prijave kod glavnara željezničke postaje u Samoboru, radi upute udruženja najkasnije do 4 septembra o. g.

100 Kruna nagrade, tko nadje znamenit puvjesak sa tri fotografije, koji je izgubljen u nedjelju na večer. — Predati u upravni lista.

Porezni registri izloženi. Raspisani upisnici recivarine III razreda i poreza na poslovni promet za godinu 1923. izlažu se na 14 dnevni javni uvid i to od 1—14 ruj. t. g. u uredu ovolrg. poglavarstva.

Pozivaju se poreznici da se u vlastitom interesu za izložene registre zainteresuju i svoje eventualne primjedbe stave, a osobito oni koji su protiv odmjere poreza recivarine III razreda uložili prigovore, da ulože prigovore i protiv odmjere poreza na poslovni promet koji se imaju nakon 14 dnevnog izloženja podnijeti.

Uplata poreza. Pozivaju se svi porezovnici koji do danas porez i druge ja ne daće podmiriti nisu, da to u roku od 14 dana učine jer će u protivnom slučaju poglavarstvo biti prisiljeno provesti ovršni postupak u dva tri stepena.

† Agneza Mihelić, poseznica u Samoboru umrla je dne 28. pr. mj. Sprovod bio joj je u petak 29. kolovoza u 1 sati popodne, kome je prisustvovao velik broj našeg građanstva. — Lako joj zemlja!

Uredjenje Anđelca. Ove je godine u Anđelcu mnogo učinjeno za goste koji dolaze u Samobor a osobito pak za razne svečanosti proštenjima na dan sv. Anđela. Nova kućica za gostionice izradjena je lijepo i vrlo praktično, tako da se u slučaju nevremena može i u nju skloniti mnogo gostiju. Postavljeno je i mnogo više stolova, a sada je i plešnište predrečno, tako da se može upotrijebiti odmah za plešanje i na javnu vjebu Hrv. Sokola a i u lako učine svrhu. Da je do ovih naših promjena u Anđelcu došlo, zasloga je našeg marnog načelnika g. Šolmanića, koji je to sve proveo uz najmanje troškove.

Naše oca Ima jedan dopisnik, koji već nekoliko navrata piše u „Jelenskom Listu“ o našim pričinama. Kritična neka stvari za koje ne možemo dati pravo, jer su to pravno ispravne. Na ina i takovih u koje dopisnik nije upućen ni pak hoće se piše ovdje da štodi Samoboru. Iako je u broju od 24 pr. mj. među ostalim pisao da se bičaklato popadati sa svojim izostajima pred, a i u samom Samoboru radi velikog blata. Da izostaje blata na cestama to je naravno,

osobito ove godine, kada svaki drugi dan pada obilna kiša. Ali tako veliko blato da bi radi njega padali biciklisti — to je ipak preterano tvrditi. Ove pak ceste po kojima biciklisti voze nisu općinske već su državne. Samoborska je općina i te državne ceste sa znatnim troškovima prično u red postavila — ako se uzme u obzir kakove su izgledale još prije dvije godine — kada su bile radi velikog prometa teretnih auta i ostalih vozila koja su iz Zagreba prolezi'a kroz Samobor u Sloveniju i dr. posve uništene.

Nije nam nakana da se upuštamo u polemiku s dopisnikom „J L“ ali to moramo konstatirati da isti iznosi stvari koje nisu potpuno i pravo prikazane, tako da izgleda kao da upravo ide zatim, kako bi naškodilo razvitku i prometu stranaca u Samoboru.

Rubrika „Iz pokrajine“ u „J L“ vrlo je zanimiva i od važnosti, ali treba objektivno pisati i točne informacije donositi.

Društvene vijesti.

Podružnica Hrv. kršć. socijala u Samoboru prirediti će u nedjelju 21 o. mj. Pučku zabavu sa „Veselim berdom“ u prostorijama Pension Lavica.

Kako saznajemo odbor toga društva manjivo radi na priredbama pak je za želiti da u isinu ova ugodna domaća zabava što bolje uspije.

Podruž. Hrv. kršć. socijala jedno je od mlađih domaćih društava koje radi u nacionalno-vjerskom duhu i koja podupire sva domaća društva kod raznih priredaba svojim sudjelovanjem, i time radi oko zbliženja društvenog života trg. Samobora.

Nadamo se da će to priznati pojedina društva te s de. ovatt koj ove zabave bilo korporativno ili delegatima.

Obrtno radničkom društvu „Napredak“ pristupio je kao utemeljiteljni član gosp. Gjurjo Martinović.

Planinarstvo.

Izlet Hrvatskog planinarskog društva „Japetić“ u Krapinu. Davna je bila želja članova naše podružnice, da učine posjet bratskoj podružnici „Strahmišće“ u Krapini u svrhu međusobnog upoznavanja i što jačeg širenja planinarske ideje, taj željno očekivani dan poiska bijaše u nedjelju 10. kolovoza kada se usprkos kiše sakupilo 8 članova od prijavljenih 16 i pristijediše kolima u Podsed na vlak za Krapinu, stigavši onamo nešto prije 8 sati. Na kodvoru bijaše dočekani po predsjednika tamošnje bratske podružnice g. prof. Mahoriću, koji je ujedno i pozdravio članove sa dobrodošlicom. Radi lošeg vremena morale se je odustati od namijenog uspona na Strahmišće, već smo predvodjeni po g. prof. Mahoriću razgledati razvaline starog grada i ostale znamenitosti, koji je ujedno protumačio članovima historijsko obilježje grada. Mimogred spominjem da smo posjetili i glasovito proštenje na Trškom vrhu.

Za vrijeme boravka u Krapini bili smo gosti tamošnjeg i glednog trgovca i posjednika g. A. to fa Kampara, koji je saosnim govorom podržao samoborske planinare i pozvao ih na daljnji rad, sa ova lijepu i zdravu granu športa.

Ovo kratko vrijeme što bijaše u kri gu članova „Strahmišće“, pomijeli smo najbolje

utiske sa vrućom željom, da se što skorije opet sastanemo.

U nedjelju dne 24. pr. mj. priredila je naša podružnica izlet na Pušivicu i Oštro. Izletu pridružio se je lijep broj planinara „Središnjice“ iz Zagreba. Kako je bio dan venma lijep i čist, to su planinari imali izvanredan dan užitak gledajući okolice našu, kao i cijelo zagorje.

Podružnica uredila je svoje prostorije u gostionici „Zvezda“. Budući da je po društvu veoma potrebna, da se članovi čim više sastaju, to je odbor odlučio, da će svakog četvrtka u tjednu biti sastanak u društvenim prostorijama. Pozivaju se članovi, da na četvrtke čim više dolaze u društvene prostorije.

Označivanje puteva u naša brda već je dosta lijepo uređeno, a za buduću godinu sprema se u društvu veliki rad tako da će naša lijepa okolica biti upravo uzorno i po svim planinarskim propisima uređjena. Isto tako bit će izdan kratki putokaz i opis svih izleta, koje planinari trebaju.

Okolina.

Siromašna kapela u Lipovcu Zamoljeni priopćujemo ovaj apel: Ovlašteni po žup. oblasti u Zagrebu, najsrdačnije molimo milodare u ime svih žitelja sela Lipovac sve kršćane, da nam njima priteku u pomoć kod izgradnje žrtvenika svete obitelji i svetoga Florijana, jer žitelji sela Lipovac nisu sami nikako mogući ove podignuti, a teško nam je da gotovu kapelu bez žrtvenika moramo gledati — Mato Gumčić, Janko Gumčić iz Lipovca.

Napadač sa nožem. Ivan Golub iz Oloka sa dvojicom suseljana pili su u gostionici Ivana Horvata iz Savraščaka te su se medjusobno dogovarali, da gostiončara napadnu, što su i izveli te se je Horvat morao sa samokresom u ruci braniti, tom je zgodom Ivana Goluba, koji je nanj savaljivao nožem, jednim mekom iz samokresa u desnu potkoljenu ranio.

Utopilo se djetelo Vinko Perše djetelo od dvije i još godine sin Stjepana Perše iz Galgova pao je dne 17. srpnja u bunar nalazeći se nedaleko kuće, koji nije bio ograđen. Ljela djeteta izvadjena je dne 19. t. mj. iz bunara te je po sudbeno-lječničkom povjerenstvu pregledana i određen pokop iste.

Kradje Nepoznati počinitelji provalili su dne 1. kolovoza sred bjela dana u vilu Dragutina Rottera iz Zagreba nalazeći se u vinogorju „Jelenščak“ te iz iste odnijeli raznih predmeta u ukupnoj vrijednosti od 1.130 D.n. Ojmah nakon toga provalili su u susjednu kućicu, vlasništvo Mije Roščaka iz Farkaševca te i njemu nanjeli štete do 200 D.

Zefa Bušnjak iz Podvrha ubrala je još u mjesecu rujnu 1922. g. na štetu svog susjeda Stjepana Kovačića jedan ganj sa kola vrijedan 160 D.n.

Juro Husta iz Oloka ukrao je iz džepa Ivana Antonca dne 13. srpnja prigodom isplativanja proštenog ugijena — iznos od 300 Din.

Fabijan i Imbro Prelec iz Strmca ukrali su na šteta Franje Prelec u noći od 4. na 5. kolovoza u sjenitu nalazeći se lagav od 300 i 10 vrijedan 1000 D.n.

Stavko i Alojz Žugec iz Novaka ukradli su se u noći od 8 na 9 kolovoza u dvorište susjeda A. Jure Vojvodić, te mu ukradli jedan lagav vrijedan 1250 Din.

Poziv na pretplatu.

Pretplatnike izvan Samobora molimo da izvole obnoviti pretplatu za tekuću godinu koja iznosi
na čitavu godinu 20 Din
inozemstvo 40 Din.

Jabuke

prodaju se u Zidanicama za trošenje
kg 3 Din, rukom brane 4 Din.

Restauracija bavnica Samobor.

Zajutak svake nedjelje:
Paprikaš — gulaš ala šegedin.
Hrenovke s ježe.

Toči se crno dvostruko sladno
pivo Jelačić ala „Salvator“ u bocama,
i stara domaća kapljica vina od 1921.
godine.

Pivo preko ulice uz snižene cijene.

Objava.

Javljam ovime sl. gradjanstvu trgovišta Samobora i okolice da sam otvorio u Samoboru, Gornji kraj br. 28

krznarsku radnju

u kojoj ću postrojivati sve vrste krzna te preuzimati sve vrste krzna na bojadisanje, kao i svakovrsne popravke krzna.

Narudžbe će izvršivati brzo i točno uz umjerene cijene.

I preporučujem se sl. općinstvu za što brojnije narudžbe

bilježim veleštovanjem

Josip Lalić

strojar krzna i krznar.

Traži se

solidna djevojka za svaki kućni rad.
— Uпитati g. Brcković, tvornica Chromos.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

preporučuje:

veliki izbor ručnih radova (štampanih i gotovih), vunice za djempere i dječje oprave, svilene čarape i raznu drugu robu.

Vozni red samoborske željeznice

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6¹⁰ u jutro

8⁰⁵ u jutro (na nedjelje i blag.)

12²⁰ poslije podne

18⁴⁵ navečer.

20³⁰ navečer (nedjeljom i blag.)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8 u jutro

11⁴⁰ prije podne (na radne dane nedjeljom samo do Susedgrad.)

14¹⁰ poslije podne

18¹⁵ navečer (na radne dane)

20³⁰ navečer.

Ljetovište Samobor.